

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Cob/18/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613202545
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Husárová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:5613202545.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Boženy Husárovej a členov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Bibiany Ťažiarovej v právnej veci žalobcu: Bohuš Bubniak, Ľubeľa 432, Ľubeľa, IČO: 34 289 216, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Janči, s.r.o., Dončová 1451/21, Ružomberok, v mene ktorej spoločnosti koná advokát a konateľ JUDr. Ladislav Janči proti žalovanému: BIOLIFE spol. s r.o., Matúšovská cesta 844, Galanta, IČO: 31 431 747, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Matúš Meheš s.r.o., Nevádzova 6C, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Matúš Meheš, o zrušenie uznesenia o schválení zmiernu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 23Cb/30/2013-118 zo dňa 30.09.2015 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti **p o t v r d z u j e**, v časti náhrady trov konania rozhodnutie **z r u š u j e** a vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zamietol žalobu, ktorou žiadal žalobca zrušiť uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš vydané pod č.k. 9Cb/176/2012-37 dňa 29.10.2012 o schválení zmiernu podľa § 99 O.s.p., ktorým sa Bohuš Bubniak ako žalovaný zaviazal zaplatiť spoločnosti BIOLIFE spol. s.r.o. v postavení žalobcu sumu 37.982,20 eur s požadovaným úrokom z omeškania a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Žalobca v návrhu poukazoval na to, že k uzatvoreniu zmiernu pristúpil z dôvodu hospodárnosti konania a v presvedčení, že tvrdenia, ktoré v konaní pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš uvádzal žalovaný v postavení žalobcu sú pravdivé a že za v tomto konaní žalobcu skutočne zaplatil sumu 37.982,20 eur titulom akontácie na leasingovú zmluvu č. 5041000220 uzatvorenú dňa 28.06.2010, predmetom ktorej bol kombajn Claas Lexion 580. Žalobca ale neskôr zistil, že uvedená suma nebola zaplatená, žalovaný tak bol uvedený do omylu, preto zmier, ktorý uzatvoril považuje v spojení s § 39 Obč. zák. za neplatný, ktorý svojím obsahom a účelom odporuje zákonu, obchádza a prieči sa dobrým mravom a jeho uzatvorením si tak žalovaný zabezpečil neoprávnený prospech. Žalobca pri uzatvorení zmiernu konal v omyle, ktorý vyvolal žalovaný keď zamĺčal, že neplnil a takýto úmyselný omyl znamená neplatnosť právneho úkonu podľa § 49a Obč. zák.

3. Žalovaný vo vyjadrení k návrhu zdôraznil, že návrh je nedôvodný, zmier bol uzatvorený za účasti právnych zástupcov oboch strán sporu, schválený súdom v súlade s platnými právnymi predpismi a žaloba je nedôvodná.

4. Súd prvej inštancie sa oboznámil v rámci dokazovania s obsahom spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš vedenom pod sp. zn. 9Cb/176/2012 a rozhodnutím, ktorým bol schválený zmier, ktorého neplatnosti sa žalobca v tomto konaní domáha, vypočul žalobcu, zástupcu žalovanej spoločnosti i

právnych zástupcov oboch strán sporu a na základe listinných dôkazov a výpovedí o veci rozhodol. Z hľadiska právneho posúdenia uplatňovaného nároku vychádzal v prvom rade z právnej úpravy uvedenej v ust. § 99 ods. 1, 2, 4 O.s.p., ako právneho predpisu platného v čase vydania predmetného rozsudku a ust. § 657 Obč. zák., ktorým je upravená zmluva o pôžičke. Zistené skutočnosti vyhodnotil, posúdil vo vzťahu k právnej kvalifikácii podľa § 37 ods. 1, § 39 ods. 1 a § 49a Obč. zák. a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

5. Súd prvej inštancie mal preukázať, že v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sa žalovaný, ktorý bol v konaní o súdnom zmiere v postavení žalobcu domáhal uloženia povinnosti žalobcovi, na Okresnom súde Liptovský Mikuláš v postavení žalovaného, zaplatiť mu istinu vo výške 37.982,20 eur, k tomu prislúchajúci úrok z pôžičky vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy a úrok z omeškania vo výške 0,1 % z dlžnej sumy za každý deň z omeškania. Zo spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš vyplynulo, že pred začatím pojednávania účastníci pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš uzatvorili dňa 29.10.2012 súdny mier, ktorý súd rozhodnutím č.k. 9Cb/176/2012-37 schválil keď zistil, že nie je v rozpore s právnymi predpismi. K uvedenému Okresný súd Galanta ako súd prvej inštancie zdôraznil, že nie je povinnosťou súdu, pred ktorým účastníci uzatvárajú súdny mier vykonať dokazovanie za účelom zistenia, či dojednané splnenie povinnosti zodpovedá vzájomnému hmotnoprávnemu vzťahu účastníkov, pretože ak by mal konajúci súd v takomto prípade zisťovať skutočný obsah hmotnoprávného vzťahu a z hľadiska zistení potom prípadne odmietnuť schválenie uzatvoreného mieru, išlo by o obmedzenie dispozitívnej voľnosti subjektov občianskeho hmotného práva a popretie samotného inštitútu mieru. Pre platnosť súdneho mieru nie je dôležité, aký je skutočný obsah hmotnoprávného vzťahu účastníkov a odkázal na § 586 Obč. zák., ktorý je špeciálnym vo vzťahu k § 49a Obč. zák. a podľa ktorého právo umožňuje, aby sa účastníci dojednali aj o práve, ktoré oprávnenému subjektu nesvedčí, resp. o splnení povinnosti, ktorú povinný subjekt v skutočnosti nemá. S odkazom na uvedený právny názor súd prvej inštancie nemal pochybnosti o tom, že medzi účastníkmi sporu vznikol hmotnoprávny vzťah, z ktorého vyplýval žalovanému nárok na plnenie v rozsahu uplatnenom v konaní na Okresnom súde Liptovský Mikuláš a vylúčil, že by zo strany žalovaného došlo k uvedeniu žalobcu do omylu ľstou, či úmyselne. Bolo preukázané, že žalobca prejavil záujem o kúpu kombajnu, na základe čoho medzi ním a žalovaným došlo k dohode a keďže žalobca nemal dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie predmetu kúpy, dohodli sa na financovaní prostredníctvom leasingovej spoločnosti, v súvislosti s čím došlo k uzatvoreniu i kúpnej zmluvy medzi žalovaným ako predávajúcim a leasingovou spoločnosťou ako kupujúcim a žalobcom ako leasingovým nájomcom. Zároveň bola uzatvorená zmluva o finančnom prenájme medzi leasingovou spoločnosťou ako prenajímateľom a žalobcom ako nájomcom, bola dohodnutá v kúpnej zmluve i forma uhradenia a doplatenia kúpnej ceny na účet žalovaného ako predávajúceho. Rovnako bolo preukázané, že žalobca nedisponoval dostatočnými finančnými prostriedkami ani na úhradu akontácie, prvej splátky a spracovateľského poplatku, z toho dôvodu mal za žalobcu požadovanú čiastku uhradiť žalovaný, zároveň sa dohodli, do kedy túto sumu žalobca žalovanému vráti.

6. Okresný súd Galanta skúmal schválený súdny mier, ktorého zrušenia sa žalobca v konaní domáha z hľadiska platného právneho úkonu a posúdenia, či spĺňa požiadavky hmotného práva pre platnosť právnych úkonov a neprieči sa kogentným ustanoveniam, ktoré pre platnosť vyžaduje hmotné právo a dospel k záveru, že nebolo v konaní preukázané, že by mier uzatvorený pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš stranami sporu bol neplatný. K návrhu žalobcu na vykonanie dokazovania súd prvej inštancie tiež uviedol, že návrh žalobcu vykonať dokazovanie vyžiadanim si dokladov z účtovníctva žalovaného nevykonával s poukazom na to, že výsledky takéhoto dokazovania by nemali vplyv na rozhodnutie vo veci samej. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní neúspešnému žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu vzniknutých trov konania, ktoré vyčíslil a špecifikoval v odôvodnení rozhodnutia s poukazom na § 10 ods.1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. z ktorého ustanovenia vychádzal pri stanovení výšky tarifnej odmeny.

7. Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a Okresným súdom Liptovský Mikuláš schválený súdny mier zrušil. V dôvodoch odvolania zdôraznil, že rozhodnutie, ktoré bolo vydané súdom prvej inštancie je nepreskúmateľné, vzhľadom na spôsob, akým obsah preskúmaného mieru a s ním spojené zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 09.07.2010 vyložil súd prvej inštancie, ktorý opomenul preskúmať priebeh samotného dokazovania v danej veci, čím poprel princíp právnej istoty, neriadil sa ustálenou súdnu praxou, ktorá je reprezentovaná i rozsudkom NS SR sp. zn. 5Cdo/55/1998, ktorý definuje

zmluvu o pôžičke ako neformálnu ale reálnu zmluvu, ktorá vyžaduje odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Odvolateľ poukázal i na nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 49/06 zo dňa 14.09.2006 a sp. zn. III. ÚS 339/08 z 25.11.2008, podľa ktorých sú závery prijaté súdom prvej inštancie nepreskúmateľné, pretože sa súd odklonil od rozhodovacej súdnej praxe pri posudzovaní zmluvy o pôžičke. Odvolateľ nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého schválený súdny zmiern neodporuje hmotnému právu a uviedol, že súdny zmiern, ktorý zaväzuje vrátiť pôžičku, ktorá nebola nikdy poskytnutá hmotnému právu odporuje, pretože ak je dlžník zaviazaný k povinnosti vrátiť to, čo na základe zmluvy o pôžičke nikdy neprijal, potom takéto plnenie by z hľadiska práv veriteľa nebolo vrátením pôžičky, ale jeho bezdôvodným obohatením a práve z toho dôvodu bol súd prvej inštancie povinný skúmať, či zmluva o pôžičke, na základe ktorej odvodzuje spoločnosť BIOLIFE spol. s r.o. svoje nároky voči žalobcovi bola splnená, či je takýto právny úkon platný a či sa ním konštituoval záväzok vrátiť pôžičku. Uvedené je možné preskúmať iba z účtovníctva žalovaného za rok 2010, z ktorého by bolo overiteľné, či žalovaný skutočne eviduje záväzok voči žalobcovi a či je tento záväzok súčasťou jeho účtovníctva a čo by mali preukázať príjmové a výdavkové pokladničné doklady. Spoločnosť BIOLIFE spol. s r.o. zrejme takýto doklad nemá, pretože ho počas konania pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš nepredložila, čo potvrdzuje tvrdenia žalobcu, podľa ktorých žiadne finančné prostriedky titulom pôžičky od žalovaného neprijal, teda plnenie zo zmluvy o pôžičke nikdy nebolo zo strany žalovaného ako veriteľa žalobcovi poskytnuté. Uvedené preukazuje i znenie zmluvy o pôžičke zo dňa 09.07.2010 uvedené v článku I. ods. 3 podľa ktorého je dohodnuté, že „veriteľ odovzdá dlžníkovi sumu nasledovne: dňa 09.07.2010 vo výške 37.982,20 eur“, čo vylučuje, aby suma z pôžičky bola zo strany dlžníka prijatá pred 09.07.2010. Už v konaní pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš tak bolo preukázané, že pôžička žalovanému poskytnutá nebola, preto ak súd priznal veriteľovi takýto nárok konal v rozpore s hmotným právom, keď žalobca žiadne finančné prostriedky podľa zmluvy o pôžičke neprijal. V súhrne so všetkými uvedenými skutočnosťami je preukázané, že Okresným súdom Liptovský Mikuláš schválený súdny zmiern odporuje hmotnému právu a zakladá nerovnováhu medzi stranami a vedie k bezdôvodnému obohateniu žalovaného, čím sú splnené podmienky k tomu, aby takýto súdom schválený súdny zmiern bol v tomto konaní zrušený.

8. Odvolateľ namietol i správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o priznaní náhrady trov konania k čomu uviedol, že sa jedná o určovaciu žalobu, preto výška odmeny za vykonanie jedného úkonu právnej služby má byť určená podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z., keďže nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, preto súd nemal vychádzať z vymeriavacieho základu vo výške 37.982,20 eur, nakoľko sa nejednalo o zaplatenie uvedenej sumy, ale o zrušenie súdneho zmiernu. Tiež zdôraznil, že žalovaný (zrejme mal odvolateľ na mysli seba ako žalobcu, ktorý je fyzickou osobou a nie žalovaného, ktorý je právnickou osobou a táto nemôže byť zdravotne postihnutá) je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, čím sú dané dôvody pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozhodnutie súdu prvej inštancie ako v celom rozsahu vecne správne potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vo vyjadrení zdôraznil, že predmetom súdneho konania, ktorým sa žalobca domáha zrušenia uznesenia o schválení zmiernu má byť výlučne posúdenie, či bol súdny zmiern schválený v súlade s hmotným právom. Predmetom takéhoto konania ale nemá byť opakovane vykonané dokazovanie, ktoré malo byť vykonávané na súde, ktorý zmiern schválil a to na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Všetky námietky, ktoré uvádza žalobca v žalobe o zrušenie schváleného súdneho zmiernu preto mal uplatniť v konaní na Okresnom súde Liptovský Mikuláš voči návrhu, keď nebol ničím nútený, aby súdny zmiern uzatvoril. Navyše bol zastúpený advokátom, ktorý nárok žalovaného v konaní na Okresnom súde Liptovský Mikuláš v celom rozsahu uznal a navrhol uzavretie súdneho zmiernu, s ktorým žalovaný, (tam v postavení žalobcu) v dobrej viere, umožniť zaplatiť žalobcovi (tam žalovanému) jeho dlh v splátkach súhlasil a súdny zmiern uzatvoril. Návrh na zrušenie schváleného súdneho zmiernu označil žalovaný za úmyselné obštrukčné konanie, ktorým sa snaží žalobca oddialiť vymáhanie oprávneného a súdom priznaného nároku, pričom žalobca nikdy nenamietal oprávnenosť tohto nároku na zaplatenie dlhu z titulu zmluvy o pôžičke, tento dlh opakovane uznal a ani sa určovacou žalobou prípadne nedomáhal vyslovenia neplatnosti zmluvy o pôžičke. V súdnom konaní o uzatvorení zmiernu nebola tvrdená ani preukázaná žiadna pochybnosť o reálnom poskytnutí finančných prostriedkov na základe pôžičky, k čomu žalovaný poukázal i na rozpor v tvrdeniach žalobcu, ktorý raz tvrdí, že pôžičku žalovanému vráti v dohodnutých splátkach, neskôr tvrdí, že pôžičku neprevzal a nakoniec tvrdí, že žalovanému pôžičku vrátil. Uvedené rozpory preukazujú, že sa žalobca snaží o zavádzanie súdu. K odvolaciemu dôvodu o nevykonaní dôkazu na

predloženie účtovníctva žalovaného na rok 2010 žalovaný uviedol, že z hľadiska doplnenia dokazovania ide o právne bezvýznamnú skutočnosť, ktorá nemá žiaden súvis a vplyv na predmet tohto konania. Vystavenie, či nevystavenie príjmového dokladu neznamena a nezakladá neplatnosť zmluvy o pôžičke. Žalovaný eviduje záväzok voči žalobcovi z titulu poskytnutej pôžičky, preto si ho riadne uplatnili na Okresnom súde Liptovský Mikuláš práve v konaní vedenom pod sp. zn. 9Cb/176/2012, v ktorom bol uzatvorený súdny zmier a dal do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Trenčíne vydanom pod sp. zn. 5Co/781/2014 dňa 25.02.2015, v ktorom sa súd osobitne zaoberá posudzovaním schváleného zmiern z hľadiska hmotného práva.

10. K odvolaniu žalobcu podanému voči rozhodnutiu o trovách konania žalovaný uviedol, že pri určení výšky tarifnej odmeny za úkony advokáta sa vychádza z tarifnej hodnoty veci, ktorou je výška pohľadávky, ktorá bola predmetom pôvodného konania a o ktorej bol uzatvorený zmier, preto je rozhodnutie súdu prvej inštancie správne a žalobca v konaní ničím nepreukázal, že by u neho existovali dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by zakladali opodstatnenosť takého posúdenia pri rozhodovaní o povinnosti nahradiť trovy konania.

11. Vyjadrenie žalovaného zo dňa 04.01.2016 k odvolaniu žalobcu bolo doručené na vyjadrenie právneho zástupcovi odvolateľa, ktorý ho podľa doručky pripojenej na čl.1. 135 spisu prevzal dňa 20.01.2016, ale sa už k nemu ďalej nevyjadril.

12. Odvolací súd pristúpil k preskúmaniu vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov, ktoré žalobca v odvolaní uplatňuje, vrátane ich obsahového vymedzenia.

13. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) a odvolateľ využil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), pri ktorom vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania, či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) dospel k záveru, že obsah a dôvody odvolania žalobcu v časti rozhodnutia o zamietnutí žaloby nie sú spôsobilé spochybníť správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v odvolaní uvedených, ale námietky odvolateľa uvedené v odvolaní voči správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o trovách konania zakladajú dôvod pre zrušenie tejto časti rozsudku.

14. Podľa § 219 ods. 3 C.s.p. miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súd oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Elektronicky stranám sporu miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku odvolací súd neoznamoval, pretože strany o to nepožiadali.

15. Odvolací súd považuje za potrebné predovšetkým zdôrazniť, že súdny zmier je svojou povahou dohodou strán sporu počas konania, ktorou si upravujú svoje subjektívne práva a povinnosti a ktorá dohoda vyžaduje schválenie súdom. Súdom ak schváli zmier, vyjadrí súhlas s dohodou účastníkov s podmienkou, že uzatvorenie zmiern umožňuje povaha veci a súčasne nie je v rozpore s objektívnym právom. Z hľadiska procesných dôsledkov má zmier účinky rozsudku, preto sa vyžaduje jeho schválenie súdom. Súdom schváli zmier iba o takom predmete konania, o akom by inak mal právomoc rozhodnúť. Úlohou súdu pri schvaľovaní zmiern nie je posudzovať príčiny a okolnosti, za ktorých došlo k uzavretiu zmiern, ale len hmotnoprávny súlad dohody účastníkov s platnými predpismi. Ak je navrhnutý zmier v súlade s právnymi predpismi, súdom ho schváli, pričom sa nezvažuje zisťovanie, či zmier je výhodný pre všetkých účastníkov konania. Akceptáciou zmiern strany sporu potvrdzujú, že zmier predstavuje ich vzájomne súhlasne prejavenu vôľu o právach a povinnostiach, s ktorými sú v občianskom súdnom konaní oprávnení disponovať.

16. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozsahu odvolacích dôvodov nezistil také nedostatky, ktoré by mali za následok nesprávnosť uvedeného rozhodnutia, ani také vady konania, ktoré by nesprávnosť tohto rozhodnutia založili. Žalobca neopodstatnene napadol vecne správne rozhodnutie súdu prvej inštancie a v odvolaní vytýkané nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne

posúdenie veci v spojení s nepreskúmateľnosťou vydaného rozhodnutia a tak odvolací súd odvolacie dôvody hodnotí ako nedôvodné.

17. Odvolateľ v žalobe žiada o zrušenie schváleného zmiaru Okresným súdom Liptovský Mikuláš s poukazom na to, že pri jeho uzatvorení konal v omyle, do ktorého ho uviedol konateľ žalovaného tvrdením, že poskytol žalobcovi pôžičku, keď za neho zaplatil akontáciu na leasingovú zmluvu vo výške 37 982,20 eur, ktorú požičanú sumu sa žalobca súdnym zmiernom zaviazal žalovanému splatiť v splátkach. Po čase ale žalobca zistil, že žalovaný žiadnu sumu za neho nezaplatil, čo znamená, že zmluva o pôžičke, na základe ktorej bol rozhodnutím o schválení zmiaru priznaný veriteľovi nárok na plnenie je v rozpore s hmotným právom, pretože žalobca ako dlžník z tohto právneho úkonu nikdy žiadne plnenie neprijal, čím bol žalovaným ako veriteľom pri uzatvorení zmiaru uvedený do omylu čo zakladá neplatnosť takéhoto súdneho zmiaru ako právneho úkonu podľa § 39 Obč. zák., prípadne i podľa § 49a Obč. zák.

18. K uvedenému odvolací súd uvádza, že účastníci sporu uzatvorili zmier k zmluve o pôžičke, ktorý právny úkon pred uzatvorením zmiaru žalobca ako strana sporu žiadnym spôsobom nespochybnil, uvedený právny úkon - zmluva o pôžičke nebola v rozpore s kogentnými ustanoveniami hmotného práva, obsahovala všetky náležitosti, ktoré pre jej platnosť zákon podľa ust. 657 Obč. zák. vyžaduje, preto nebolo dôvodné, aby dohodu založenú na vôli strán sporu vo forme súdneho zmiaru Okresný súd Liptovský Mikuláš neschválil. Právoplatné uznesenie o schválení zmiaru zakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci a nie je možné o nej zase konať. Žiadna strana sporu nenamietala nesúlad zmiaru s hmotným právom z hľadiska neplatnosti právneho úkonu a významnou skutočnosťou je, že zmier musí byť neplatný podľa hmotného práva v čase, keď ho súd schvaľoval. Odvolateľ ale uviedol, že v čase, keď súd zmier schvaľoval nemal pochybnosti o jeho platnosti a tieto nadobudol až po uplynutí istého času, (podľa žalobu takmer po troch mesiacoch od uzatvorenia zmiaru) keď zistil, že žalovaný za neho neplnil a teda nemôže byť jeho veriteľom z titulu pôžičky. K tejto informácii súd prvého stupňa správne odkázal na ust. § 586 Obč. zák., ktoré je špeciálne vo vzťahu k ust. § 49a Obč. zák., podľa ktorého omyl o tom, čo bolo medzi stranami sporné nemá za následok neplatnosť dohody o uzatvorení zmiaru a navyš sa žalobca ani neplatnosti zmluvy o pôžičke nedovoľával.

19. Na podporenie správnosti rozhodnutia napadnutého odvolaním dáva odvolací súd do pozornosti, že v súčasnosti platný Civilný sporový poriadok (§148 C.s.p.) už neumožňuje účastníkmi uzatvorený zmier súdom napadnúť neplatnosťou a s odkazom na uvedené je preto napádanie zmiaru potrebné posudzovať ústavnokomformným spôsobom tak, aby sa zosúladiła právna istota účastníkov právneho vzťahu, kedy sa vychádza z predpokladu, že súdom schválený hmotnoprávny úkon predstavujúci zmier je platný, čo vychádza i z očakávania k tretím subjektom konajúcim v dobrej viere v platnosť takto schváleného zmiaru. V prípade dobrovoľného prejavenia vôle účastníkov k dohode uzatvoriť zmier nebolo dôvodné, aby sa súd prvej inštancie zaoberal skúmaním pravdivosti záväzku žalobcu voči žalovanému ako veriteľovi, preto ani dokazovanie, ktoré žiadal a na ktoré v odvolaní odvolateľ poukazoval by nemalo žiadnu právnu relevanciu pre rozhodnutie súdu prvej inštancie.

20. Z dôvodu potreby vyporiadať sa s ostatnými tvrdeniami odvolateľa dáva odvolací súd do jeho pozornosti, že všetky námietky, ktoré označil v podanej žalobe a ktoré sú súčasťou podaného odvolania, z hľadiska posúdenia schváleného zmiaru sú irelevantné, nie sú skutočnosťami, ktoré by znamenali neplatnosť zmiaru podľa hmotného práva. Samotný odkaz odvolateľa na nálezy Ústavného súdu SR a rozhodnutie NS SR bez toho, aby ich použitie pre dané konanie jednoznačne vysvetlil nezakladá opodstatnenosť odvolania.

21. Odvolateľ namietol i správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti trov konania, keď nesúhlasil so spôsobom určenia výšky odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods.1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. z dôvodu, že ide o určovaciu žalobu.

22. Žaloba o zrušenie uznesenia o schválení zmiaru ale nie je určovacou žalobou podľa v tom čase platného ust. § 80 c/ O.s.p. , ako sa odvolateľ nesprávne domnieva, napriek tomu sa nemožno stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého tarifnou hodnotou veci je výška pohľadávky, o ktorej sa účastníci zmiaru dohodli a ktoré odôvodnenie zrejme prvoinštančný súd doslovne prevzal s odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Trenčín sp. zn. 5 Co/781/2014. Spor sa týka rozhodnutia o zrušení schváleného zmiaru, ktoré ale nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť výšku pohľadávky,

ktorá bola predmetom konania , výsledkom ktorého bol súdom schválený zmier, teda spor teda nie je o pohľadávke, na výške ktorej sa strany dohodli, preto súd prvej inštancie nesprávne postupoval, keď výšku tarifnej odmeny za úkony právnej služby určil podľa § 10 ods.1 vyhl. č. 655/2004 Z.z.

23. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti zamietnutia návrhu ako vecne správne podľa § 387 C.s.p. potvrdil, ale v časti o určení náhrady trov konania rozsudok z dôvodu zistených nedostatkov a rešpektovania zachovania dvojinstančnosti konania zrušil a vrátil prvoinstančnému súdu na nové posúdenie skutkového stavu z hľadiska určenia hodnoty práva a následné právne posúdenie tohto nároku s poukazom na ust. § 389 ods.1. písm.c/ C.s.p.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodol s tým, že o nich podľa § 396 ods. 3 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie .

Senátom konajúceho súdu bolo toto rozhodnutie prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).